

18 dec 2004 -17:00

PB-Herdenking Slag om de Ardennen/toespraak Premier

In bijlage vindt u de toespraak van de Eerste Minister naar aanleiding van de herdenking van de Slag om de Ardennen te Bastogne.

Er geldt een EMBARGO tot zaterdag 18 december om 16:00u. Enkel het gesproken woord telt.

In bijlage vindt u de toespraak van de Eerste Minister naar aanleiding van de herdenking van de Slag om de Ardennen te Bastogne. Er geldt een EMBARGO tot zaterdag 18 december om 16:00u. Enkel het gesproken woord telt.

TOESPRAAK VAN EERSTE MINISTER GUY VERHOFSTADT BIJ DE HERDENKING VAN 60 JAAR SLAG OM DE ARDENNEN. BASTOGNE, 18 DECEMBER 2004. Sire, Geachte veteranen, Dames en heren, December 18th 1944. Het laatste offensief van de vijand was drie dagen bezig. Het was een wanhoopsdaad om een wig te drijven tussen de geallieerde troepen. Een laatste poging om de moraal van Amerika en het reeds bevrijde Europa te ondermijnen. De dag ervoor waren nog 86 Amerikaanse gevangenen in Malmedy geëxecuteerd. Nog meer dan een maand zouden meer dan één miljoen soldaten in de Ardennen de laatste grote slag leveren. Amerikanen, Duitsers, Britten, Belgen en Luxemburgers en anderen. De omstandigheden waarin ze vochten, waren de ergst mogelijke. Het enige wat ze konden zien was mist. Het enige wat ze konden horen waren schoten en geschreeuw van gewonde makkers. Het enige wat ze konden ruiken was lood en dood. Het enige wat ze konden voelen was angst, pijn, honger en koude. Enorme koude. Maar het waren precies die omstandigheden die hun daden zo heldhaftig en uniek maken. Want ondanks de grote verrassing van het offensief, ondanks het feit dat de situatie soms hopeloos leek, bleven ze weerstand bieden. Elk uur, elke dag, weken aan een stuk. Hoe hou je dit vol? Hoe kan je rechtstaan en doorgaan wanneer links en rechts makkers neergeschoten worden? Waar haal je de kracht om onder spervuur, op levensgevaar gewonde vrienden in veiligheid te brengen? Overtuiging. De overtuiging dat ideeën die onze vrijheid, onze democratie en onze families bedreigen, nooit mogen overwinnen. Deze overtuiging hield de soldaten en de burgers in de Ardennen recht. Het is deze overtuiging die de vrije wereld naar de overwinning heeft geleid. Ik wil elke veteraan, elke verpleegster, elke burger die hiertoe heeft bijgedragen namens mijn land bedanken. December 18th 2004. Negentig jaar na de Slag aan de IJzer, zestig jaar na the Battle of the Bulge. Dit waren de hefbomen tot de oprichting van belangrijke internationale organisaties: de NAVO, de VN en uiteindelijk ook Europa. Wij, Europeanen en Amerikanen, hebben sinds de Slag om de Ardennen geleerd dat onze samenwerking wel eens kan buigen (bulge), maar nooit zal barsten (burst). Onze tactiek kan wel eens verschillen, maar onze strategische doelstellingen blijven dezelfde. Al eeuwen delen we dezelfde waarden, dezelfde idealen, dezelfde overtuiging. Vijandige ideeën hebben ons al meermaals op de proef gesteld. Maar telkens opnieuw heeft de kracht van onze overtuiging overwonnen. Dat zal vandaag niet anders zijn. Dat hebben we geleerd uit de verschrikkingen die hier zestig jaar geleden plaatsvonden. De Ardennen hebben ons dichter bij elkaar gebracht. De band van geallieerden is een band van broeders geworden. Broeders in lijden, broeders in verzet, broeders in idealen en overtuiging. Het is nu onze opdracht om die band nog te versterken en zo de vrijheid, waar zo hard voor is gevochten, ook voor de toekomstige generaties te vrijwaren. Ik dank u.